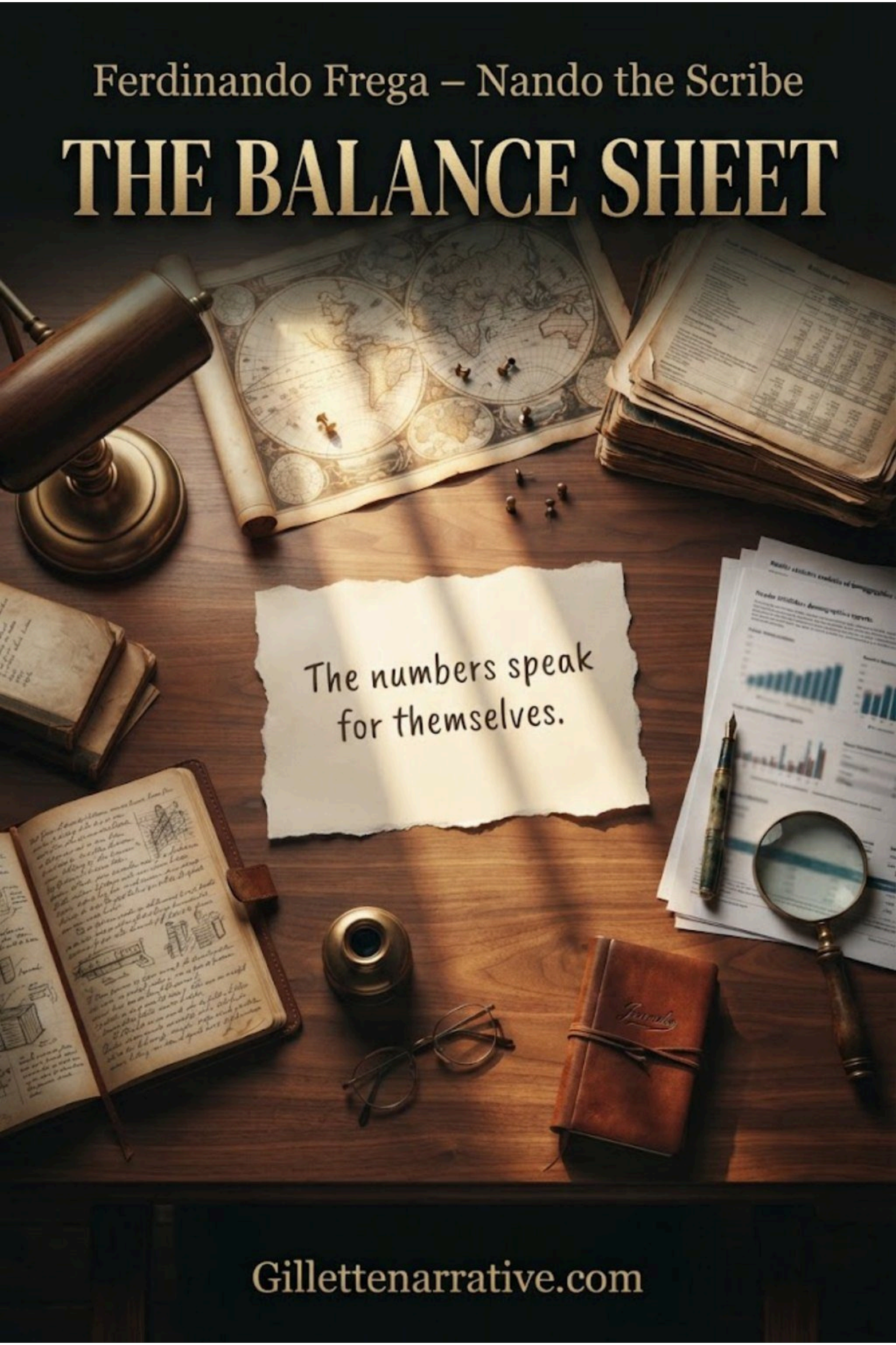
Ferdinando Frega – Nando the Scribe

THE BALANCE SHEET

Gillettenarrative.com

GILLETTEOVA BILANCA

Najpoznatija bilanca jest ona države, koju pokreće jedna jedina opsesija: držati reflektor uperen u istu točku – slaba mjesta.

Javni dug uvijek ostaje na prvom startnom mjestu, kao da je pacijent kojemu je suđeno živjeti vječno. Nikada ne umire. Osuđen je na vječnost.

Kad god ljudi kažu „U nevolji smo”, slijedi isti poziv: vrijeme je da svi promijene brzinu, da rade više, da postanu odgovorniji. Ne možemo ovako dalje. Obavezna rečenica uvijek je ista: moramo se sabrati.

Zvuči kao kolektivni, nacionalni čin odgovornosti. Ipak, njegov učinak izblijedi za nekoliko minuta, kao da s nama nema nikakve veze.

Pa ipak, ta riječ odzvanja oko nas, noseći težinu nečega što su navodno prouzročili drugi, dok mi ostajemo gledatelji u stvarnosti u kojoj možemo promijeniti kanal kad god poželimo.

Zatim postoje bilance organizacija: institucija, udruga, korporacija. Svrha se može razlikovati, ali konačno pitanje ostaje nepromijenjeno:

Jesmo li dobro radili ili smo mogli učiniti više?

Rijetko pravi menadžer predstavi bilancu koja oštro i podrobno ističe gubitke i svakom pojedincu pripisuje odgovornost. Kad nedostaju odgovori, objašnjenje postaju vanjski čimbenici, kao da je krivac neki tajanstveni čeoni vjetar koji nitko nije očekivao i koji nitko ne može prepoznati.

I napokon, tu je obiteljska bilanca.

A onda jednoga dana počnete brojati vlastite godine. Osmrtnice vas podsjećaju da ljudi umiru, a dob nije ništa drugo nego datum smješten negdje unutar jednog života.

Tada stiže vaša osobna bilanca.

Ona u kojoj ste samo vi odgovorni za to kako ste proveli svoje vrijeme – i samo vi zaista znate prinos te investicije.

Ne upuštajući se u psihologiju ni filozofiju – nisam ni liječnik ni profesor – želio bih podijeliti svoju posljednju bilancu:

Moja bilanca kao pisca

Brojke govore same za sebe. Komentar nije potreban.

A onda su tu ljudi.

Čitatelji koji dolaze prirodno, jedan za drugim, bez oglašavanja, bez kampanja, bez strategija.

Što se više moglo učiniti?

Vjerojatno ništa.

Ne zato što je put završen, nego zato što se sve dogodilo prirodno.

A kad priroda stvara, svijet čuva.

Ferdinando